

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΧΡΟΝΙΑ Α΄

ΑΡΙΘ. 2

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 10 ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ 1945

ΤΗΛ. 5-79

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 5

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΔΟΚΑΠΗΛΟΥΣ

Λίγες μέρες μετά την τέλεση του Ιεροού μυστηρίου της χειροτονίας του κ. Γ. Παπανδρέου, ως πρωθυπουργού της Ελλάδας, που έγινε στην αγγλική πρεσβεία του Καίρου, δηλαδή στις 23 Μαΐου 1944, δημοσιεύτηκαν στον ξένο τύπο οι πρώτες δηλώσεις του με θέμα τις εδαφικές διεκδικήσεις της χώρας μας. Οι διεκδικήσεις αυτές, σύμφωνα με το κείμενο των δηλώσεων του Παπανδρέου, πρέπει να είναι οι ακόλουθες :

- α) Απόδοση των Δώδεκα Νησιών.
- β) Προσάρτηση των ελληνοαποικισμένων περιοχών της Β. Ηπείρου.
- γ) Έδαφική αναπροσαρμογή των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, έτσι πού να διασφαλιστεί η στρατηγική τους άμυνα.

Στις δηλώσεις του αυτές ο κ. Γ. Παπανδρέου κατέβαλε μεγάλη φροντίδα ν' αγνοήσει, δόλοτα, ως διεκδικούμενο τμήμα του δουλομικτού ελληνισμού, την αγγλοκρατούμενη Κύπρο. Ως τόσο, η μεγάλη τούτη προβλεπτικότητα δεν ωφέλησε. Και χωρίς την Κύπρο, οι διεκδικήσεις του φρεσκαριστότηνου Έλληνα πρωθυπουργού έπειραξαν τα νεύρα μιας μεριδας του αγγλικού τύπου, εκείνης που διεκρινεύει τις πολιτικές απόψεις της διὰβόλης χρηματιστικής κλίμακας του Σίτυ, της κλίμακας που έχει τυλίξει με τα έξοντωτικά απομυζήτικά πλοκάμια των τοκογλυφικών δανείων της και τις πέντε ηπείρους. Η κλίμα αυτή των τραπεζοκρατικών άσκει, καθώς είναι γνωστό, μεγάλη επίδραση, πάνω στη σημερινή, πούνε κατά μεγάλο μέρος συντηρητική, κυβέρνηση του κ. Τσώρτσιλ.

Το εγκυνώτερο δημοσιογραφικό όργανό τους, ο «ΕΦΘΝΟΜΙΣΤ», μās έδωσε άπανωτές φορές δείγματα φιλελληνισμού, της πιο φινιάς μάρας, σαν και κείνον που ενέπνευσε και εμπνέει, παρ' όλη την πολύτροπα εκδηλωμένη αντίθεση των αισθημάτων του αγγλικού λαού, την πολιτική της επίσημης Άγγυλας προς την Ελλάδα και σήμερα όπως και γνές.

Πρόκειται για τη Λοντρούσα εφημερίδα που εξετάζοντας, τώρα τελευταία, τα πολιτικά γεγονότα στην Εβρώπη και ειδικότερα στην Ελλάδα, με το κρηφοραστικό της κριτήριο, προκάλεσε την αγανάκτηση των πολιτικών κύκλων της Μόσχας.

Δηλωτικό άσυγκράτητης βδελυγμίας ήτανε το άπαντητικό άρθρο της σοβιετικής «Πράβδα» που δημοσιεύτηκε, περιληπτικά, πριν λίγες μέρες στον νότιο τύπο.

Ημείς θα δώσουμε, σήμερα, ένα μεγάλο απόσπασμα άρθρου της ίδιας εφημερίδας, δημοσιευμένο στις 28 Μαΐου 1944 ως άπάντηση στις δηλώσεις που έκανε, πάνω στις εθνικές μας διεκδικήσεις, ο άφελέστατος κ. Γ. Παπανδρέου.

Το απόσπασμα τούτο ξεσκεπάζει άμείλιχτα τη συγγένεια και την ταυτότητα άπόψεων και γνώμων που υπάρχει ανάμεσα στην παλιά βουλγαρική εθνικιστική προπαγάνδα και τους κρηφοραστές του Λονδίνου και την προσέλευση που είχανε τα γνωστότατα εκείνα συκοφαντικά ζεράσματα εις βάρος των κομμίων της αριστερής ελληνικής παοίατης πεοι ατωναομοιστών προθέσεων ως προς τη Μακεδονία και άλλων, παρομοιας φύσης, φαντασιοφυγημάτων.

Ίδου τó απόσπασμα. Τó χαρίζουμε σ' όλους τους ερωτόπαθους οραματιστές της μεγάλης Ελλάδας, τους πατριδοκάπηλους, τους άγύρτες του έθνους και της βαρυνόμενης φυλής μας :

«Υπάρχει κάτι που είναι δόλοτα άποθερμυντικό στο θέαμα τούτο του τέλους του πολέμου, που άρχισε μ' ένα άνεμο συγκρουομένων εδαφικών αξιώσεων.

«Μεγάλες δυνάμεις ζήτησε εδάφη από μικρότερες δυνάμεις και τούτες από μικρότερες από άλλες ακόμη πιο μικρότερες. Έτσι η Ιλαροτραγωδία συνεχίζεται, χωρίς μεγάλες έλπίδες για μία τελωτική λύση τώρα, άφ' όσον ύπρηχανε σε όποιαδήποτε άλλη περίοδο της περασμένης εκατονταετίας.

«Ο πόλεμος ίσως να μās διδάξει πώς οσοιαστικά, στρατηγικά σύνορα δεν υπάρχουν και πώς ο μόνος τρόπος να τα χειρισθεί κανείς ίκανοποιητικά είναι ζήτημα σύνορων εινε να τα καταστήσει χωρίς σημασία. Τó μύθημα, ως τόσο, αυτό δεν έπιασε τόπο. Κι' αυτό, παρατηρούμε ειδικά στη Βαλκανική.

«Ολόκληρη η περιοχή αυτή είναι τόσο φτωχή κι' οι πόροι της τόσο άδύνατοι, ώστω ο μόνος τρόπος που θα μπορούσε κανείς να έγυρηθεί μιά ζωή ανθρώπινη στους χωρικούς και στους έργατες, άδιέφορο σε ποίο μέρος των συνόρων ζούν, θάτανε να συγκεντρωθεί κανείς τον οικονομικό πλούτο δλόκληρης της χερσονήσου και ν' αναπτύξει τη γεωργία και τη βιομηχανία της ανάλογα με τους πόρους της, τα ποτάμια, τις κοιλάδες και τα όρυκτά της. Κι' αυτό έξω από κάθε συνριακό φράχτη.

«Μιά περιφερειακή όργάνωση θάτανε η μόνη λύση για μικρές κοινότητες όπως η Μακεδονία (!) κι' η Άλβανία. Τα σύνορα που γυρίζει η Ελλάδα και στις δύο τούτες περιοχές, θα άδηγούσανε μόνο σε αντίξωσεις κι' ύστερα σε νέους πολέμους, και καινοβρία χάραξη συνόρων.

«Εινε άληθεια πώς, όταν τελίωσε ο προηγούμενος πόλεμος, τα νότια σύνορα της Άλβανίας χαραχτήκαν με ζημιά των Έλλήνων, γιατί οι Ιταλοί βέλανε, τότε, να μεγαλώσουν τον άβυσσο δροσφόρο τους. Έτσι, υπάρχει αυτόο περίπτωση για κάποια αναθεώρηση, αλλά αυτό, σήμερα, θάχει ως συνέπεια να προβληθούν και γουγκοσλαβικές αξιώσεις πάνω στην Άλβανία.

«Τό ίδιο και με τη Μακεδονία. Έφ' όσον και τούτη διαμοιράζεται ανάμεσα στους Έλληνες, τους Βουλγάρους και τους Σέρβους δε θα πάσουν ποτέ να εινε τα σύνορά της άφορμή διαρκών και αλόγων προστριβών. Ως τόσο, παρουσιάζεται τώρα μιάν εκκαρία στην Βρετανική κυβέρνηση για μιά ρυθμιστική επέμβαση και στο ζήτημα τούτο.»

Ο ΗΛΙΟΣ ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ ΝΕΟΥ

«Οι λαοί θα πανηγυρίσουν κάποτε τη νίκη των ιδανικών των. Ο θάνατος του Φασισμού θα εινε τó κέρδος της καταματόμενης άνθρωπότητας.

Ξέρουμε ότι ο άνήφορος προς την κορυφή θα εινε σπαρμένος με τις δυσίες των λαών.

«Ο δρόμος μās ίσως προσέφερε και θα προσφέρει κατ' αναλογίαν περισσότερα από τους άλλους. Στερήσεις, λιμοί, άρρώστιας, μαρτύρια, μυριάδες νεκροί. Άλλά και πόση υπατέρηση, τι ήρωϊσμός, τι έθνική περιφρόνησι!...»

«Ο δόλος μας εινε εδντυχής, γιατί μεταξή των πρώτων θα έχει τó δικαίωμα, με τó κεφάλι ψηλά, να άνενίσει τον ήλιο που θα άνατείλει πάνω άπ' τα πεδία των θυσιών.

Θά εινε ο ήλιος ενός κόσμου νέου και πιο ώραου, ό-που μέσα στην Έλευθερία, τη Δημοκρατία και την Πρόοδο, οι λαοί θα άνοίξουν τους καινοβίους δρόμους των και θα πλάσουν εδντυχέστερα τα πεποιμένα των.»

ΑΔ. ΣΒΩΛΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ κόμμα, σαν τοπική κομματική όργάνωση, άπαφάσει να διατηρήσει προσωρινά την αυτοτέλεια και διοικητική αυτονομία της για ένα και μόνο σκοπό : Για να μπορέσει να άσκήσει την έπιρροή της και προς τις δύο μεγάλες σοσιαλιστικές όργάνωσεις της χώρας, την «Ένωση Λαϊκής Δημοκρατίας» και τó «Ενωτό Σοσιαλιστικό Κόμμα», για τη έννοπιση του σοσιαλιστικού κινήματος που όποτελεί κοινό πόθο και βασική προύποθεση για μιά γόνιμη προσπάθεια προηλατισμού της πλατιάς λαϊκής μάζας προς τις όρχές του Σοσιαλισμού. Η Ε.Λ.Δ. και τó Ε.Σ.Κ.Ε. δεν έχουν προγραμματικές άντιθέσεις ώστω να δικαιολογείται τó σημερινό διασπαστικό φαινόμενο που ζημιώνει τον κοινόν άγώνα. Ξέρουμε ότι από καιρό καταβάλλεται και από τις δύο πλευρές προσπάθεια για τη συγχώνευση των δύο κομμάτων

και των άλλων σοσιαλιστικών γνάσεων που διατηρούνε άυτονομία τους. Η κίνηση τι είχε σημαντική προχωρήσει προς τó ποδομένο τέρμα, αλλά την διάφορα τó ξεσπασμα των θλιβερών γεγονότων των δύο τελευταίων μηνών.

ΕΧΟΥΜΕ ΛΟΓΟΥΣ να πιστεύουμε ότι, όταν πραγματοποιηθεί, και θα πραγματοποιηθεί, η συνένωση των σοσιαλιστικών κομμάτων, ήγετικές μορφές με τó έπιστημονικό κέρος ενός Σφάλου, δεν θά παραμεινουν έξω από τον όργανωτικό μηχανισμό της ενιαίας σοσιαλιστικής κομματικής όργάνωσης. Εινε και τούτο μιά βασική άπαιτηση η εγγή όλων όσων διακρίνουν μέσα στη σημερινή όργανωτική πολυμορφία του σοσιαλιστικού κινήματος τó κακό που φέρνει για την έπιρροή του άγωνιστικού σκοπού η έλληνη συνοχής και συντονισμοί των προσπαθειών.

